

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Themistio philosopho, & quòd post habitam ab eo coram Valente
orationem, aliquanto moderatius Christianos insectatus est, & ex qua
occasione Gotthi temporibus Valentis, Christianam fidem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

Magno in matrimonium collocata fuit: ex qua Pacidia filia ei nata est. Nam Arcadium & Honorium ex Placida priore suscepit coniuge. Verum de Theodosio, & liberis suo loco dicitur.

De Themistio philosopho, & quod post habitam ab eo coram Valente orationem, aliquanto moderatius Christianos insectatus est, & ex qua occasione Gotthi temporibus Valentis, Christianam fidem susceperint. CAP. XXVII.

VAlens qui Antiochiæ ætatem degebat, quamquam à bello gerendo cum exteris acquieuit (Barbari enim ubique se suarum regionum finibus continebant) in eos tamen, quos videret in fide Consubstantialis constanter perseverare, impetum fecit, inq; dies singulos grauiora contra eos vsque eo excogitare supplicia non destitit, quoad ferox eius animus oratione Themistij philosophi, quam apud illum habuit, mansuetior placabiliorq; factus esset: in qua Themistius Imperatorem admonebat, ne qua ipsum caperet admiratio de Christianorum in religione dissentione: eam enim perexiguam esse, si cum multitudine ac turba opinionum, quæ sunt apud gentiles philosophos (sunt enim amplius trecentæ, & dissentio inter eos permagna est propter decreta, quibus quæque secta quasi necessariò tenetur astricta) comparetur, Deumq; velle tam diuersa ac dispari opinionum ratione suam gloriam illustrare, quo singuli eius magestatem propterea magis reuereantur, quòd non sit cuiq; in promptu eum accuratè cognoscere. His verbis, & alijs eius generis à Philosopho apud illum vsurpatis, quamquam cœpit esse paulo mitior comiorq;, tamen non omnem iracundiæ æstum omnino sedauit, sed viros sacris initiatos loco mortis vsque eo multauit exilio, quoad iste eius conatus, tali casu esset forte cõpressus. Barbari trans Istrum incolentes, qui appellantur Gotthi, bello intestino inter ipsos concitato, in duas factiones diuisi fuerunt: quarum alteri Phritigernes, alteri Athanarichus præfuit. Cum autem Athanarichus videretur superiores partes obtinere, Phritigernes ad Romanos auxiliij contra aduersarium petendi gratia profugit,

fugit. De quibus rebus Valens certior factus, dat mandatū militibus, qui versabatur in Thracia, ut Barbaris cōtra Barbaros dimicantibus subsidio esset. Illi itaq; hostibus in fugā cōuersis, trans Istrum cōtra Athanarichū sunt victoriā cōsecuti. Quæ causa fuit permultis Barbaris fidem Christianā recipiendi. Nam Phritigernes, quo pro beneficio accepto Imperatori gratiā referre posset, eius religionē āplexari cœpit, suosq; ad idem faciendum hortari. Atque eā ob causā complures Gotthi, qui tum, quo Imperatoris voluntati obsecundarent, se sectæ Arianae addixerant, ad hoc vsque tēpus eidē adhærescunt. Eodem tempore Vlphilas Gotthorum Episcopus literas Gothicas inuenit: atque ut primū, sacrā scripturam in eorū linguā cōuerterat, instituit animo, ut barbari illi sancta Dei eloquia perdiscerent. Simul atq; verò Vlphilas eos nō solū, qui Phritigerni, verū etiam, qui Athanaricho parebant, religionē Christianā docuerat, Athanarichus permultos, qui fidem Christi profitebatur, perinde ac si patria sua religionis instituta per eos fuisset adulterata, grauib; affecit supplicijs: ita ut Barbari nōnulli exsecta Ariana tū martyres fierēt. Verum Arius cū Sabellij errori non posset resistere, ex recta fide lapsus excidit, & filium dei nuper genitum esse tradidit: at barbari animo simplici religionem Christianā amplexi, pro fide Christi vitam, qua hic fruebantur, profundere non dubitarūt. Sed de Gotthis ad fidem Christi conuersis, hæc quidem ad hunc modum.

Quod Gotthi ab alijs Barbaris sedibus suis eiekti ad Romanorum fines confugerunt, qui ab Imperatore suscepti, postea subuersionis Romani imperij & ipsius Imperatoris, causa extiterūt, & quod Imperator dum totus in cogitatione belli cōtra Gotthos foret, bellum contra Christianos remissiore animo gerebat.

CAP. XXVIII.

BReui tempore post Barbari illi, amicitia inter ipsos mutuò cōcilitata, ab alijs barbaris vicinis suis, qui Hūni vocabantur, expugnati, suæq; regionis finibus exturbati, ad Romanorum ditionem confugere, Imperatori